

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1567/2003

av den 15 juli 2003

om stöd för strategier och åtgärder avseende reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är djupt oroad över förhållandena i fråga om reproduktiv och sexuell hälsa för kvinnor och män, framför allt i åldersgrupperna 15–49, i utvecklingsländerna. Den höga dödligheten och sjukligheten bland mödrar, avsaknaden av ett allsidigt utbud av säkra och tillförlitliga vårdformer, tjänster, varor och information avseende reproduktiv och sexuell hälsa och hälsovård samt utbredningen av hiv/aids undergräver alla ansträngningar att utrota fattigdomen, stärka hållbar utveckling, förbättra framtidsutsikterna och trygga utkomstmöjligheterna i utvecklingsländerna.
- (2) Individuell valfrihet, genom tillräcklig tillgång till information, undervisning och tjänster, för kvinnor, män och ungdomar i frågor som gäller deras reproduktiva och sexuella hälsa och därtill hörande rättigheter är en viktig faktor för framsteg och utveckling och kräver såväl åtgärder från regeringshåll som individuellt ansvar.
- (3) Rätten att såväl i fysiskt som i psykiskt avseende åtnjuta bästa uppnåeliga hälsa är en grundläggande mänsklig rättighet som är i linje med bestämmelserna i artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Mer än en femtedel av världens befolkning förvägras denna rättighet.
- (4) Enligt artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skall en hög hälsoskyddsnivå för människor säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder.

(5) Gemenskapen och dess medlemsstater hävdar individens rätt att fritt bestämma antalet barn och intervallen mellan födslarna och fördömer varje kränkning av de mänskliga rättigheterna genom tvångsabort, tvångssterilisering, barnamord samt utstötning av, övergivande av eller övergrepp mot oönskade barn, som ett sätt att bromsa befolkningstillväxten.

(6) Både Europaparlamentet och rådet har uppmanat gemenskapen att öka sina insatser på området reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna.

(7) Artikel 25.1 c och d samt artikel 31 b iii i AVS–EU-partnerskapsavtalet ⁽³⁾, vilket undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, syftar klart till att integrera strategier för förbättrad tillgång till grundläggande sociala tjänster.

(8) Gemenskapen och dess medlemsstater kommer att fortsätta att i hög grad bidra till de allmänna strävandena att stödja strategier och program avseende reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter i utvecklingsländerna, och de förbinder sig att fortsätta att spela en ledande roll på detta område och att prioritera hälsoaspekterna inom ramen för en övergripande politik för fattigdomsbekämpning.

(9) Gemenskapen och dess medlemsstater är fast beslutna att odelat bidra till uppnåendet av de utvecklingsmål för det nya årtusendet som innebär att dödligheten bland mödrar i samband med graviditet och förlossning skall minska med tre fjärdedelar, att jämställdhet mellan könen skall uppnås och att hela världens befolkning skall få tillgång till tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa och hälsovård.

(10) Vid Monterreykonferensen fastslogs det att utökad offentligt utvecklingsbistånd och system för skuldlettningar bör användas för att åstadkomma bättre resultat inom hälsovård och undervisning; EU har en viktig funktion att fylla för att utreda hur utökad offentligt utvecklingsbistånd skulle kunna användas mer effektivt för att få en förbättrad hållbar utveckling.

⁽¹⁾ EGT C 151 E, 25.6.2002, s. 260.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 februari 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 16 juni 2003.

⁽³⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

- (11) Vid den internationella konferensen om befolkning och utveckling som hölls i Kairo 1994 (nedan kallad "Kairokonferensen") och vid Kairo + 5-konferensen 1999 antogs en långtgående dagordning. Gemenskapen och dess medlemsstater uttrycker sitt fortsatta engagemang beträffande det specifika mål på den reproduktiva hälsans område om vilket det överenskoms vid Kairokonferensen, nämligen att reproduktiv hälsovård så snart som möjligt och senast 2015 skall göras tillgänglig för alla i lämpliga åldrar via systemet för primär hälsovård (Kairokonferensens handlingsplan punkt 7.6).
- (12) Gemenskapen och dess medlemsstater har åtagit sig att upprätthålla de principer som det avtalats om vid Kairokonferensen och Kairo + 5-konferensen, och uppmanar det internationella samfundet, framför allt de utvecklade länderna, att samfällt bära en lämplig del av de ekonomiska kostnaderna, såsom de definieras i Kairokonferensens handlingsplan.
- (13) Vissa framsteg har gjorts sedan Kairokonferensen, men mycket återstår fortfarande att göra, för att alla kvinnor skall få möjlighet att genomgå sin graviditet utan hälsoproblem och förlossning under trygga förhållanden, för att ungdomar skall få sina sexuella och reproduktiva hälsobehov tillgodosedda och för att våld och övergrepp mot kvinnor skall få ett slut, även i flykting- och konfliktsituationer.
- (14) För att Kairokonferensens mål skall kunna uppnås är det av största vikt att mer effektiva och acceptabla preventivmetoder samt metoder för skydd mot sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids, kontinuerligt tillhandahålls, finns att tillgå och är ekonomiskt överkomliga. Detta innebär att det skall finnas ett tillräckligt utbud på och urval av kvalitativt högtstående varor avseende reproduktiv hälsa för var och en som behöver sådana. Denna slags trygghet förutsätter inte bara att själva produkterna finns, utan också att det finns kapacitet att förutsäga behovet av dem, att finansiera och anskaffa dem samt att leverera dem till de ställen där de behövs, när de behövs.
- (15) Vid FN:s kvinnokonferens i Beijing 1995 samt vid Beijing + 5-konferensen bekräftades på nytt målen i Kairokonferensens handlingsplan, genom att det erkändes att aborter under osäkra förhållanden hotade ett stort antal kvinnors liv och att dödsfall och skador kunde förebyggas med hjälp av säkra och effektiva åtgärder på den reproduktiva hälsans område.
- (16) Inget stöd kommer enligt denna förordning att ges till åtgärder för att uppmuntra sterilisering eller abort eller till otillbörlig testning av preventivmetoder i utvecklingsländer. Då samarbetsåtgärderna genomförs måste de beslut som fattades vid Kairokonferensen följas strikt, framför allt handlingsplanens punkt 8.25, av vilken bland annat följer att aborter aldrig bör uppmuntras som familjeplaneringsmetod. Rådgivning efter abort, undervisning och familjeplaneringstjänster bör erbjudas utan dröjsmål, något som också kommer att bidra till att upprepa aborter undviks.
- (17) Erfarenheten visar att befolknings- och utvecklingsprogram har störst effekt när åtgärder vidtagits för att förbättra kvinnors ställning (Kairokonferensens handlingsplan, punkt 4.1). Jämställdhet mellan könen är en förutsättning för bättre reproduktiv hälsa och männen bör påta sig det fulla ansvaret för sitt sexuella och reproduktiva beteende (Kairokonferensens handlingsplan, punkt 4.25).
- (18) Effektiviteten i program som stöder nationella vägledande strategier för bättre reproduktiv och sexuell hälsa i utvecklingsländer är delvis beroende av en bättre samordning av bistånd på både europeisk och internationell nivå, framför allt tillsammans med FN:s organ, fonder och program, och närmare bestämt med FN:s befolkningsfond.
- (19) De som tillhandahåller tjänster inom området reproduktiv hälsa har en viktig funktion att fylla vid arbetet med att förebygga hiv/aids och andra sexuellt överförbara infektioner.
- (20) Rådets förordning (EG) nr 1484/97 av den 22 juli 1997 om stöd till befolkningspolitik och befolkningsprogram i utvecklingsländer⁽¹⁾, vilken är tillämplig till och med den 31 december 2002, blir inaktuell genom den här förordningen och bör därför upphöra att gälla. De erfarenheter som erhållits vid tillämpningen av den förordningen bör avspeglas vid tillämpningen av den här förordningen.
- (21) I denna förordning fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som under det årliga budgetförfarandet utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet⁽²⁾.
- (22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (23) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att förbättra den sexuella och reproduktiva hälsan och att se till att de därtill hörande rättigheterna respekteras, med särskild hänvisning till utvecklingsländerna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

1. Gemenskapen skall stödja åtgärder för att förbättra den reproduktiva och sexuella hälsan i utvecklingsländerna och för att se till att de därtill hörande rättigheterna respekteras.
2. Gemenskapen skall ställa ekonomiskt stöd och lämplig sakkunskap till förfogande i syfte att främja en helhetsbetonad syn på och ett erkännande av reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter enligt definitionen i Kairokonferensens handlingsplan, vilket skall innefatta tryggt moderskap samt allmän tillgång till ett allsidigt utbud av säkra och tillförlitliga vårdformer och tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa.
3. Vid tilldelning av de ekonomiska medlen och tillhandahållande av sakkunskapen skall följande prioriteras:
 - a) De fattigaste och minst utvecklade länderna och de mest missgynnade befolkningsgrupperna i utvecklingsländerna.
 - b) Åtgärder som kompletterar och förstärker dels utvecklingsländernas strategier och förmåga, dels det stöd som ges genom andra instrument i utvecklingssamarbetet.

Artikel 2

De åtgärder som genomförs med stöd av denna förordning skall syfta till att

- a) trygga kvinnors, mäns och ungdomars rätt till god reproduktiv och sexuell hälsa,
- b) ge kvinnor, män och ungdomar tillgång till ett allsidigt utbud av högkvalitativa, säkra, lättillgängliga, ekonomiskt överkomliga och tillförlitliga tjänster, varor, undervisning och information avseende reproduktiv och sexuell hälsa, inbegripet information om alla former av familjeplaneringsmetoder, och
- c) minska dödligheten och sjukligheten bland mödrar i samband med graviditet och förlossning, med särskild hänvisning till de länder och befolkningsgrupper som har den högsta dödligheten och sjukligheten.

Artikel 3

1. Gemenskapens ekonomiska stöd skall ges till specifika åtgärder inriktade på de fattigaste och mest utsatta invånarna, både på landsbygden och i städerna, och med syfte att uppnå syftena i artikel 2 och särskilt till projekt som syftar till att

- a) stödja och främja strategier och åtgärdsprogram vilka syftar till uppnåendet av särskilda mål som led i ett gradvist förverkligande av människors rätt till tillräckliga grundläggande hälsovårdstjänster som tillhandahålls på ett ansvarsfullt sätt,
- b) ge bättre tillgång till högkvalitativa tjänster avseende reproduktiv och sexuell hälsa, i synnerhet möjlighet att välja metod för födelsekontroll samt förebyggande och diagnosti-

sering av sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids, samt tillgång till frivillig och konfidentiell rådgivning och provtagning,

- c) erbjuda både ungdomar och unga vuxna undervisning som lägger tyngdpunkten på sambandet mellan familjeplanering, reproduktiv hälsa och sexuellt överförbara sjukdomar och på hur hiv/aids påverkar parrelationer samt dels tillhandahålla dem den information, de tjänster och de kunskaper som de behöver för att kunna skydda sin reproduktiva och sexuella hälsa och undvika oönskade graviditeter, dels låta dem medverka fullt ut då dessa projekt och program läggs upp och genomförs,
- d) bekämpa sedvänjor som är skadliga för kvinnors, ungdomars och barns reproduktiva och sexuella hälsa, såsom kvinnlig könsstympning, sexuellt våld, barnäktenskap och alltför tidiga äktenskap,
- e) skapa kontinuerlig tillgång till mer effektiva, ekonomiskt överkomliga och godtagbara metoder för födelsekontroll och för skydd mot sexuellt överförbara infektioner, bland dem hiv/aids,
- f) främja övergripande program för mödravård, inklusive vård med god kvalitet under graviditeten samt vid förlossningen och perioden efteråt, samt för utbildning och/eller utökning av yrkeskunnig förlossningspersonal,
- g) ge effektiv akut vård under och efter förlossningen, också i form av vård av komplikationer efter aborter som utförts under osäkra förhållanden, och
- h) minska antalet aborter som utförs under osäkra förhållanden genom att nedbringa antalet oönskade graviditeter med hjälp av tillhandahållande av familjeplaneringstjänster, empatisk rådgivning och lämplig information, bl. a. om användning av preventivmetoder, samt genom investeringar i utbildning och utrustning av lämplig personal, också hälsovårdspersonal för att under hygieniska och säkra förhållanden hantera komplikationer efter aborter som utförts under osäkra förhållanden.

2. Vid genomförandet av ovanstående åtgärder skall behovet av att förbättra utvecklingsländernas hälso- och sjukvårdssystem särskilt uppmärksammas. Arbetet med detta kräver att lokala gemenskaper, familjer och intressenter i lokalmiljön medverkar och rådfrågas, varvid särskild uppmärksamhet skall inriktas på de fattiga samt på kvinnor och unga. För att förbättringar av hälsa och välbefinnande skall bli hållbara, skall alla åtgärder åtföljas av investeringar på bred basis inom den sociala sektorn till stöd för bland annat utbildning, deltagande av det civila samhället, jämställdhets- och könsrollsaspekter, förbättring av miljön, ekonomiskt välstånd, tryggad livsmedelsförsörjning samt näringsaspekter.

Artikel 4

1. I samband med de åtgärder som avses i artikel 3 kan stöd från gemenskapen utgå i form av

- a) finansiering av forskning och åtgärdsprogram (som så långt möjligt skall genomföras av eller i samarbete med experter eller institutioner i partnerlandet),

- b) tekniskt stöd, utbildning, rådgivning och andra tjänster,
- c) varor, såsom läkemedel och andra medicinska förnödenheter, samt arbeten, och
- d) revisioner samt utvärderings- och uppföljningsbesök.

En förbättring av landets egen kapacitet skall prioriteras med sikte på att resultaten skall bli långsiktigt hållbara.

2. Gemenskapens finansiering får omfatta såväl investeringsutgifter, med undantag av förvärv av fast egendom, som, i väl underbyggda undantagsfall och med beaktande av att åtgärden så långt möjligt måste syfta till hållbara resultat i ett medellångt perspektiv, återkommande kostnader (inklusive administrationskostnader, underhållskostnader och driftskostnader) vilka samarbetspartnern tillfälligt har svårt att bära, så att det stöd som avses i punkt 1 utnyttjas optimalt.

Kapitel II

Förfaranden för genomförande av stödet

Artikel 5

1. Gemenskapens finansiering enligt denna förordning skall ske i form av bidrag utan återbetalningsskyldighet.
2. Ett ekonomiskt bidrag från de partner som anges i artikel 6 skall om möjligt utverkas för varje samarbetsåtgärd. Det sökta bidragsbeloppets storlek skall fastställas med beaktande av de berörda parternas förmåga och den aktuella åtgärdens karaktär. Under vissa omständigheter får bidraget utgå in natura, om det rör sig om en partner som är antingen en icke-statlig organisation eller en lokal organisation.
3. Finansiellt stöd enligt denna förordning får innefatta samfinansiering med andra givare, särskilt med medlemsstaterna, Förenta nationerna samt internationella eller regionala utvecklingsbanker eller finansiella institut.
4. När det gäller de åtgärder som avses i artikel 3.1 b, c, d, e, f och g skall insatser göras för att insatserna till förmån för reproduktiv och sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter integreras med åtgärder som inriktar sig på fattigdomsrelaterade sjukdomar.

Artikel 6

1. De samarbetspartner som kan få finansiellt stöd enligt denna förordning är bland annat följande:
 - a) Myndigheter och förvaltningsorgan på nationell, regional och lokal myndighetsnivå.
 - b) Lokala myndigheter och andra decentraliserade organ.
 - c) Lokala gemenskaper, icke-statliga organisationer, det lokala föreningslivet och andra icke vinstdrivande fysiska eller juridiska personer från den privata sektorn.
 - d) Regionala organisationer.

- e) Internationella organisationer, såsom Förenta nationerna och dess organ, fonder och program, utvecklingsbanker, finansiella institut, globala initiativ samt internationella offentliga/privata partnerskap.
- f) Forskningsinstitut och universitet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 e skall finansiellt stöd från gemenskapen vara tillgängligt för samarbetspartner som har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller i ett tredje land som är mottagare eller potentiell mottagare av stöd från gemenskapen enligt denna förordning, förutsatt att detta huvudkontor utgör faktiskt centrum för ledning av verksamheten. I undantagsfall får huvudkontoret vara beläget i ett annat tredje land.

Artikel 7

1. Om åtgärderna är föremål för finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och länder som omfattas av åtgärder finansierade med stöd av denna förordning, skall det i överenskommelserna föreskrivas att betalningen av skatter, tullar och andra avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

2. Alla finansieringsöverenskommelser eller -kontrakt som ingås enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser om att de är föremål för övervakning och finansiell kontroll från kommissionens sida, vilken får utföra kontroller på plats och inspektioner, samt för revision från revisionsrättens sida, i enlighet med de sedvanliga villkor som kommissionen fastställer inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, nedan kallad "budgetförordningen".

3. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att ge uttryck åt gemenskapskaraktären hos det bistånd som ges enligt denna förordning.

Artikel 8

1. Deltagande i anbudsförfaranden och kontraktstilldelning skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i utvecklingsländerna. Deltagandet får undantagsvis utsträckas till att omfatta även andra tredje länder.
2. Varor skall ha sitt ursprung i mottagarlandet, andra utvecklingsländer eller medlemsstaterna. Undantagsvis får varorna ha sitt ursprung i andra tredje länder.

Artikel 9

1. För att trygga målen om konsekvens och komplementaritet enligt fördraget och sörja för största möjliga verkan totalt sett av dessa åtgärder får kommissionen vidta alla nödvändiga samordningsåtgärder, vilka exempelvis kan avse
 - a) införande av ett system för systematiskt utbyte och analys av information om de finansierade åtgärderna och om de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna avser att finansiera,

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

b) samordning på den plats där åtgärderna genomförs i form av regelbundna möten och informationsutbyte mellan kommissionens och medlemsstaternas företrädare i mottagarlandet.

2. Kommissionen får tillsammans med medlemsstaterna ta de initiativ som krävs för att se till att det sker en lämplig samordning med övriga berörda givare, särskilt de som är en del av FN-systemet.

Kapitel III

Finansiella förfaranden och beslutsförfaranden

Artikel 10

1. Finansieringsramen för genomförande av denna förordning under perioden 2003–2006 skall vara 73,95 miljoner euro. Budgetmyndigheten skall fatta beslut om hur det årliga anslaget skall finansieras på lämpligt sätt enligt budgetplanen eller genom tillämpning av de instrument som avses i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 11

1. Kommissionen skall ansvara för utarbetandet av riktlinjer för den strategiska programplaneringen och för fastställandet av mätbara mål, prioriteringar, tidsfrister inom särskilda åtgärdsområden, förutsättningar och förväntade resultat för gemenskapens samarbete. Programplaneringen skall vara årlig och vägledande.

2. Ett åsiktsutbyte skall äga rum årligen i den kommitté som avses i artikel 13.1 på grundval av en redogörelse av kommissionens företrädare för riktlinjerna för den strategiska programplaneringen avseende de åtgärder som skall genomföras. Kommittén skall yttra sig om dessa frågor i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelse av, beslut om och förvaltning av de åtgärder som omfattas av denna förordning enligt gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen.

2. Beslut om åtgärder för vilka finansiering med mer än 3 miljoner euro beviljas enligt denna förordning och beslut om eventuella ändringar av dessa åtgärder som medför ett kostnadsöverskridande på mer än 20 % i förhållande till det ursprungligen fastställda beloppet för den berörda åtgärden skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.2.

3. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de beslut om åtgärder och om ändringar av åtgärder som rör ett belopp på högst 3 miljoner euro.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som, för det aktuella geografiska området, är behörig i utvecklingsfrågor.

2. När det hänvisas till denna punkt skall förfarandet i artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 45 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Kapitel IV

Bestämmelser om rapportering och slutbestämmelser

Artikel 14

1. Efter varje budgetårs utgång skall kommissionen i sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik lämna uppgifter om riktlinjerna för sitt årliga vägledande strategiska program samt om vilka åtgärder som finansierats under det gångna budgetåret och redovisa sina slutsatser beträffande genomförandet av denna förordning under året. Sammanfattningen skall i synnerhet innehålla uppgifter om åtgärdernas starka och svaga sidor, om med vem kontrakt har ingåtts, om kontraktsbeloppen samt om resultaten av eventuella oberoende utvärderingar av enskilda åtgärder.

2. Senast ett år innan denna förordning upphör att gälla skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en omfattande oberoende utvärderingsrapport om dess genomförande så att det kan fastställas om den verksamhet som bedrivits enligt denna varit effektiv och riktlinjer kan ges för hur framtida åtgärder skall kunna bli mera effektiva. Kommissionen får på grundval av denna utvärderingsrapport lägga fram förslag beträffande förordningens framtid, liksom, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 15

Förordning (EG) nr 1484/97 skall upphöra att gälla. Åtgärder som beslutats med stöd av förordning (EG) nr 1484/97 skall emellertid även fortsättningsvis genomföras enligt den förordningen.

Artikel 16

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas fram till och med den 31 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande
